

II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2007 m. spalio 29 d.

dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/17/EB dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo netaikymo elektros energijos gamybai ir pardavimui Švedijoje

(Pranešta dokumentu Nr. C(2007) 5197)

(Tik tekstas švedų kalba yra autentiškas)

(Tekstas svarbus EEE)

(2007/706/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

kurią, pratusus pradinį terminą, Švedijos valdžios institucijos elektroniniu paštu atsiuntė 2007 m. rugpjūčio 17 d.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/17/EB dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo ⁽¹⁾, ypač į jos 30 straipsnio 4 ir 6 dalis,

(2) Švedijos Karalystė pateikė prašymą dėl elektros energijos gamybos ir pardavimo (didmeniniu ir mažmeniniu būdu).

atsižvelgdama į 2007 m. birželio 29 d. Švedijos Karalystės elektroniniu paštu pateiktą prašymą,

(3) Prie prašymo pridėtos nepriklausomos nacionalinės institucijos, *Konkurrensverket* (Švedijos konkurencijos taryba), išvados, kad Direktyvos 2004/17/EB 30 straipsnio 1 dalies taikymo sąlygos būtų tenkinamos.

pasikonsultavusi su Viešųjų sutarčių patariamuoju komitetu,

kadangi:

II. Teisinis pagrindas

I. Faktai

(1) 2007 m. birželio 29 d. Švedija pagal Direktyvos 2004/17/EB 30 straipsnio 4 dalį Komisijai elektroniniu paštu atsiuntė prašymą. Komisija 2007 m. liepos 20 d. elektroniniame laiške paprašė papildomos informacijos,

(4) Direktyvos 2004/17/EB 30 straipsnyje numatyta, kad sutartims, skirtoms suteikti galimybę vykdyti vieną iš direktyvos taikymo sričiai priklausančių veiklos rūšių, ši direktyva netaikoma, jeigu valstybėje narėje, kurioje ji vykdoma, tokią veiklą tiesiogiai veikia konkurencija rinkose, į kurias patekti nėra jokių apribojimų. Tiesioginį konkurencijos poveikį reikėtų vertinti remiantis objektyviais kriterijais, atsižvelgiant į konkretaus sektoriaus savitas ypatybes. Pateikimas į rinką laikomas neribojamu, jei valstybė narė įgyvendino ir taiko atitinkamus Bendrijos teisės aktus, atveriančius tą sektorių ar jo dalį. Šie teisės aktai nurodomi Direktyvos 2004/17/EB XI priede,

⁽¹⁾ OL L 134, 2004 4 30, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos direktyva 2006/97/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 107).

kuriame elektros skyriuje nurodoma 1996 m. gruodžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/92/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių ⁽¹⁾. Direktyvą 96/92/EB pakeitė 2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/54/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 96/92/EB ⁽²⁾, kurioje reikalaujama dar labiau atverti rinką.

- (5) Švedija įgyvendino ir taiko ne tik Direktyvą 96/92/EB, bet ir Direktyvą 2003/54/EB – ji visiškai atskyrė perdavimo tinklų nuosavybę ir teisiškai bei funkciškai atskyrė skirstomuosius tinklus, išskyrus mažiausias įmones, kurioms funkcinio tinklų atskyrimo reikalavimai netaikomi. Todėl remiantis 30 straipsnio 3 dalies pirmąja pastraipa, reikėtų laikyti, kad galimybės patekti į rinką nėra ribojamos.
- (6) Tiesiogines konkurencijos sąlygas reikėtų vertinti remiantis įvairiais rodikliais, nė vienas iš jų *per se* nėra lemiamas. Rinkų, kurioms taikomas šis sprendimas, atžvilgiu kriterijus, į kurį reikėtų ypač atsižvelgti, yra pagrindinių tam tikros rinkos dalyvių užimama tos rinkos dalis. Kitas kriterijus – koncentracijos tose rinkose laipsnis. Turint omenyje konkrečių rinkų ypatybes, taip pat reikėtų atsižvelgti ir į kitus kriterijus, kaip antai: likvidumo laipsnis, balansuojančiosios rinkos veikimas, kainų konkurencija ir pirkėjų polinkis keisti tiekėją.
- (7) Šis sprendimas nepažeidžia konkurencijos taisyklių taikymo.

III. Vertinimas

- (8) Švedija pateikė prašymą dėl elektros energijos gamybos ir pardavimo (didmeniniu ir mažmeniniu būdu).
- (9) Švedijos didmeninės prekybos elektros energija rinka yra didžiąja dalimi integruota į Šiaurės šalių energetikos

rinką, kurią sudaro Danija, Norvegija, Švedija ir Suomija. Ją sudaro gamintojų bei tiekėjų ir pramonės įmonių dvišalės prekybos rinka, taip pat savanoriška Šiaurės šalių energetikos birža *Nord Pool* su neatidėliotinių atsiskaitymų ir sandorių ateičiai rinkomis. Šis faktas ir integruotos rinkos koncepcija *Nord Poo* ⁽³⁾ rodo, kad yra akivaizdi tendencija kurtis Šiaurės šalių regiono didmeninės prekybos rinkai. Vis dėlto dalį laiko dėl perdavimo sutrikimų (perkrovos) Šiaurės šalių teritorija pasidalija į šešias geografiškai atskiras kainos nustatymo sritis, iš kurių vieną sudaro Švedija. Švedijos tinklai su kitų Europos ekonominės erdvės dalių tinklais sujungti penkiomis pagrindinėmis jungtimis (Vakarų Danija–Švedija, Rytų Danija–Švedija, Švedija–Pietų Norvegija, Švedija–Šiaurės Norvegija ir Švedija–Suomija). 2005 m. labiausiai perkrautos iš šių penkių jungčių buvo perkrautos 52 % laiko, o mažiausiai perkrautos – 8 % laiko ⁽⁴⁾. Tačiau ši padėtis visose penkiose jungtyse tuo pačiu metu susidarydavo retai. Taigi, Švedijos valdžios institucijų teigimu, Švedija buvo visiškai atskira kainos nustatymo sritis, t. y. su jokia kita kainos nustatymo sritimi 2005 m. ji nebuvo sujungta 0,5 % laiko. Be to, apžvelgus kelias sritis, sujungtas su Švedija nuo 2001 m., matyti, kad Švedija jungėsi su bent keturiomis iš kitų tuometinių šešių kainos nustatymo sričių – tuomet Norvegija buvo padalyta į tris sritis, o ne į dvi kaip dabar – 82,4 % laiko ⁽⁵⁾. Dėl to ir atsižvelgiant į ankstesnę Komisijos praktiką ⁽⁶⁾, klausimas, ar rinka yra nacionalinė, ar regioninė, liks neatsakytas, nes analizės rezultatas vis tiek bus tas pats, nesvarbu, ar ji pagrįsta siaura, ar plačia apibrėžtimi.

- (10) Iš esmės dėl tų pačių priežasčių yra akivaizdi tendencija kurtis Šiaurės šalių regiono elektros energijos gamybos rinkai, nors Švedijos tinklų ir kitų Europos ekonominės erdvės teritorijų tinklų jungčių perdavimo sutrikimai bei pajėgumo ribotumas (apie 24 % esamų gamybos pajėgumų Švedijoje) gali sąlygoti tai, kad rinka laikinai apsiriboja Švedijos teritorija. Taip pat šiuo atveju klausimas, ar rinka yra nacionalinė, ar regioninė, liks neatsakytas, nes analizės rezultatas vis tiek bus tas pats, nesvarbu, ar ji pagrįsta siaura, ar plačia apibrėžtimi.

⁽¹⁾ OL L 27, 1997 1 30, p. 20.

⁽²⁾ OL L 176, 2003 7 15, p. 37.

⁽³⁾ Plg. 2007 m. sausio 10 d. Komisijos komunikato „Europos dujų ir elektros energijos sektorių tyrimas pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 17 straipsnį“, COM(2006) 851, galutinis, toliau – Galutinė ataskaita, A.2 dalies 5 punktą p. 334.

⁽⁴⁾ Plg. Galutinės ataskaitos c lentelę A.1 dalyje, p. 333.

⁽⁵⁾ Bylos COMP/M.3867 *Vattenfall/Elsam ir E2 Assets*, 2005 12 22, 28 punktą.

⁽⁶⁾ Plg. pirmiau minėtos Bylos COMP/M.3867 22–33 punktus ir 2006 m. birželio 19 d. Komisijos sprendimą 2006/422/EB, nustatantį, kad Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/17/EB dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo 30 straipsnio 1 dalis taikoma elektros energijos gamybai ir pardavimui Suomijoje, išskyrus Alandų salas, OL L 168, 2006 6 21, p. 33 Šia prasme taip pat žr. Galutinės ataskaitos, p. 334, A.2.5 dalį.

(11) Kaip patvirtino Švedijos valdžios institucijos, mažmeninės prekybos rinka atitinka Švedijos teritoriją, be kita ko, dėl apmokestinimo skirtumų ir atsakomybės už balansą tarp Šiaurės šalių taisyklių. Be to, *Konkurrensverket* aiškiai teigia, kad mažmeninės prekybos rinka „yra nacionalinė pirmiausia dėl to, kad dėl tam tikrų techninių ir reglamentavimo kliūčių galutinis vartotojas negali elektros energijos pirkti iš energijos pardavėjų kitose šalyse.“

(12) Komisijos komunikate Tarybai ir Europos Parlamentui, Vidinės dujų ir elektros rinkos kūrimo pažangos ataskaita⁽¹⁾, toliau – 2005 m. ataskaita, nurodyta, kad „daugelyje nacionalinių rinkų šiam sektoriui būdingas aukštas koncentracijos lygis, trukdantis efektyviai konkuruoti“⁽²⁾. Todėl laikoma, kad elektros energijos gamybos atžvilgiu „vienas konkurencijos laipsnio rodiklis nacionalinėse rinkose yra trijų didžiausių (...) gamintojų (...) bendra rinkos dalis“⁽³⁾. Remiantis Techniniu priedu⁽⁴⁾, bendra trijų didžiausių visos produkcijos gamintojų rinkos dalis Šiaurės šalių teritorijoje yra 40 %⁽⁵⁾ – tai yra pakankamai nedidelė dalis. Švedijos teritorijoje bendros trijų didžiausių gamintojų užimamos rinkos dalys yra, žinoma, didesnės – 86,7 %⁽⁶⁾ 2004 m. Tačiau laikotarpiu, kai Švedijos rinka buvo izoliuota, 2005 m. sudarė tik 0,5 % laiko⁽⁷⁾. Todėl didelę metų dalį Švedijos rinkoje pastebimas konkurencinis spaudimas, susidarantis dėl galimybės importuoti elektros energiją iš už Švedijos teritorijos ribų, juo labiau, kad mokesčiai už elektros energijos perdavimą tarp Šiaurės šalių neimami. Kadangi Švedijos ir kitų kainų nustatymo sričių sąsajos dažnai nėra perkrautos, investuoti elektros energijos sektoriuje Švedijos teritorijoje neįmanoma neatsižvelgiant į kitus Šiaurės šalių rinkos gamintojus. Todėl turėtų būti atsižvelgiama į šiuos veiksnius kaip į tiesioginės konkurencijos sąlygų gamybos rinkoje rodiklį, neatsižvelgiant į tai, ar remiamasi nacionaline Švedijos rinka, ar susidaranti regiono rinka.

(13) Koncentracijos ir likvidumo laipsnis taip pat yra geri konkurencijos didmeninės prekybos elektros energija rinkoje rodikliai. 2004–2005 m. Šiaurės šalių regione

42,82 % suvartojamos elektros energijos parduota per *Nord Pool Spot AS*, savanorišką Šiaurės šalių energetikos biržą, apibūdintą 9 konstatuojamojoje dalyje⁽⁸⁾. Remiantis Galutine ataskaita, kalbant apie šios rūšies energetikos biržą, „gamybos koncentracijos (...) tiesioginė išraiška tampa gana stabili *lygiavertė*“⁽⁹⁾ koncentracija pačioje energetikos biržoje“⁽¹⁰⁾. Trijų didžiausių gamintojų Šiaurės šalyse ši koncentracija yra 40 %⁽¹¹⁾, kuri, turint omenyje, kad tai yra regioninė rinka, yra tinkamo lygio. Vien Švedijos rinkoje bendros trijų didžiausių didmeninės prekybos rinkos dalyvių užimamos rinkos dalys yra, žinoma, didesnės – 86 %⁽¹²⁾ 2006 m. Vis dėlto reikėtų pabrėžti, kad Švedijos rinkoje konkuruoja trys didžiausi ir keli mažesni didmeninės prekybos rinkos dalyviai. Be to, kiek tai susiję su jungtimis su Šiaurės šalimis, reikėtų pažymėti, kad pirmiau minėtos perdavimo sutrikimų problemos (perkrova) nėra nuolatinės, tik laikinos. Todėl, be vidaus konkurencijos, Švedijos rinkoje dažnai pastebimas išorinis konkurencinis spaudimas, susidarantis dėl galimybės įsigyti elektros energijos iš už Švedijos teritorijos ribų. Negana to, Švedija yra trečioji pagal dydį elektros energijos importuotoja ES, kurios importas viršija eksportą, pagal vidaus suvartojimo procentinę dalį⁽¹³⁾ o ir mokesčiai už elektros energijos perdavimą tarp Šiaurės šalių neimami. Taip pat reikėtų atkreipti dėmesį, kad didmeninės prekybos elektros energija konkurencijos sąlygoms didelę įtaką daro finansinė prekyba elektros energija svarstomojoje rinkos dalyje, kuri, remiantis per *Nord Pool* parduodamu kiekiu, buvo beveik dukart didesnė už 2005 m. Šiaurės šalių suvartotą kiekį⁽¹⁴⁾ (ir daugiau kaip penkis kartus didesnė už 2005 m. kiekį, jei dar atsižvelgiama į nebiržinės prekybos arba tiesioginės prekybos sandorius⁽¹⁵⁾). Techniniame priede⁽¹⁶⁾ šis likvidumo laipsnis laikytas pakankamu, t. y. jis yra gerai veikiančios ir konkurencingos rinkos rodiklis. Turint omenyje stiprų Švedijos didmeninės prekybos rinkos ir Šiaurės šalių rinkos ryšį, šis likvidumo laipsnis taip pat turėtų būti laikomas konkurencinio spaudimo Švedijos rinkoje palaikymo sąlyga. Galutinėje ataskaitoje *Nord Pool* taip pat įvardijama kaip viena iš „likvidžiausių ir efektyviausių didmeninės prekybos elektros energija rinkų“⁽¹⁷⁾. Todėl į šiuos veiksnius turėtų būti atsižvelgiama kaip į tiesioginės konkurencijos sąlygų didmeninės prekybos rinkoje rodiklį, neatsižvelgiant į tai, ar remiamasi nacionaline Švedijos rinka, ar susidaranti regiono rinka.

(14) Atsižvelgiant į šalies dydį, ekonominių operacijų vykdytojų skaičius mažmeninės prekybos rinkoje yra gana

(1) COM(2005) 568, galutinis, 2005 11 15.

(2) 2005 m. ataskaita, p. 2.

(3) Plg. 2005 m. ataskaitą, p. 7.

(4) Komisijos tarnybų darbinis dokumentas, 2005 m. ataskaitos techninis priedas, SEC(2005) 1448.

(5) Techninio priedo 4.1 lentelė, p. 44.

(6) Remiantis Galutinės ataskaitos C priedu, p. 338.

(7) Žr. 9 konstatuojamąją dalį.

(8) Galutinės ataskaitos 16 lentelė 380 punkte, p. 126.

(9) Paryškinta, kad būtų lengviau skaityti.

(10) 424 punktas, p. 141.

(11) Techninio priedo 4.1 lentelė, p. 44.

(12) Remiantis Švedijos valdžios institucijų pateikta informacija.

(13) Galutinės ataskaitos 319 punktas, p. 112.

(14) Galutinės ataskaitos 17 lentelė 383 punkte, p. 127.

(15) Žr. Galutinės ataskaitos 17 lentelę 383 punkte, p. 127.

(16) P. 44–45.

(17) 581 punktas, p. 193.

didelis ⁽¹⁾ (Švedijos valdžios institucijų teigimu, apie 130, iš kurių didelė dalis siūlo paslaugas nacionalinėje rinkoje), tas pats pasakytina apie įmones, kurių užimama rinkos dalis sudaro daugiau kaip 5 %. 2004 m. pabaigoje bendra trijų didžiausių įmonių, elektros energiją tiekiančių visoms vartotojų kategorijoms (dideli pramonės subjektai, mažos ir vidutinės įmonės bei labai maži komercinės paskirties klientai ir namų ūkiai), užimama rinkos dalis yra pakankamai nedidelė – 50 % ⁽²⁾. Remiantis Švedijos valdžios institucijų pateikta informacija, bendros trijų didžiausių Švedijos mažmeninės prekybos rinkos dalyvių užimamos rinkos dalys 2006 m. pagal klientų užkaičių buvo 43 %. Todėl į šiuos veiksnius reikėtų atsižvelgti kaip į tiesioginės konkurencijos rodiklį.

požymiai: kainas lemia rinka, kas valandą uždaromi užduoniai (tinklų naudotojams tai yra galimybė kas valandą pakoreguoti savo padėtį) ir nedidelis pirkimo iš PSOV bei pardavimo kainų skirtumas, todėl ją reikėtų laikyti tiesioginės konkurencijos sąlygų rodikliu.

- (15) Be to, rodikliu taip pat reikėtų laikyti balansuojančiųjų rinkų veikimą, kalbant ne tik apie gamybą, bet ir apie didmeninės prekybos bei mažmeninės prekybos rinkas. „Rinkos dalyvis, kurio gamybos portfelis neatitinka pirkėjų savybių, gali pastebėti skirtumą tarp kainos, kuria perdavimo sistemos operacijų vykdytojas (toliau – PSOV) parduoda nesubalansuotą energiją, ir kainos, kuria jis atpirks perteklinę produkciją. Šias kainas tiesiogiai nustatyti gali PSOV reguliatorius; arba gali būti panaudotas rinka pagrįstas mechanizmas, kai kaina nustatoma remiantis kitų gamintojų pasiūlymais, siekiant reguliuoti tiekėjams arba vartotojams skirtą gamybą (...). Smulkiems rinkos dalyviams iškyla esminių sunkumų, kai egzistuoja rizika, kad atsiras didelis pirkimo iš PSOV kainos ir pardavimo kainos skirtumas. Tai atsitinka ne vienoje valstybėje narėje ir trukdo vystytis konkurencijai. Didelis skirtumas gali rodyti nepakankamą konkurencijos lygį balansuojančiojoje rinkoje, kurioje dominuojančią padėtį užima tik vienas arba du pagrindiniai gamintojai. Tokie sunkumai dar didesni, kai tinklų naudotojai negali priderinti savo padėties prie tikrojo laiko.“⁽³⁾ Šiaurės šalyse yra beveik visiškai integruota balansuojančioji rinka, skirta tiekti balansinę energiją; jos pagrindiniai
- (16) Atsižvelgiant į svarstomosios prekės (elektros energija) savybes ir į tai, kad tinkamų pakaitinių produktų arba paslaugų yra mažai arba jų nėra, vertinant konkurencijos būklę elektros energijos rinkose didesnę reikšmę įgyja kainų konkurencija ir kainų nustatymas. Tiekėjų keičiančių pirkėjų skaičius rodo tikrąją kainų konkurenciją ir dėl to netiesiogiai yra „natūralus konkurencijos efektyvumo rodiklis. Jeigu kitą tiekėją pasirenkančių vartotojų yra mažai, vadinasi, rinka greičiausiai veikia netinkamai, net ir įvertinus tai, kad nereikėtų atmesti galimybės sudaryti naują, naudingesnę sandorį su senuoju tiekėju“⁽⁴⁾. Be to, „reguliuojamos galutinio vartojimo kainos yra akivaizdžiai lemiamas pirkėjų elgsenos veiksnys (...). Jeigu kontrolę galima pateisinti pereinamuoju laikotarpiu, ji vis labiau deformuos rinką, kai iškilis investicijų poreikis“⁽⁵⁾.
- (17) Neseniai paskelbtame Komisijos tarnybų dokumente ⁽⁶⁾ teigiama, kad „Švedijos mažmeninės prekybos elektros energija rinkoje pirkėjams keisti tiekėją yra labai įprasta. 1996 m. įvykdžius rinkos reformą, iš viso 54 % elektros energijos pirkėjų yra arba pakeitę sutartį, arba tiekėją. Galima teigti, kad konkurencija dėl galutinių pirkėjų veikia“⁽⁷⁾. Be to, Švedijoje galutinio vartojimo kainos nekontroliuojamos ⁽⁸⁾, t. y. kainas nustato patys ekonominių operacijų vykdytojai, o jų patvirtinti, prieš jas pradendant taikyti, jokia institucija neprivalo. Todėl, kiek tai susiję su tiekėjo keitimu ir galutinio vartojimo kainų kontrole, padėtis Švedijoje yra pakankamai gera, todėl ji turėtų būti laikoma tiesioginės konkurencijos sąlygų rodikliu.

⁽¹⁾ Siekiant palyginti, Jungtinėje Karalystėje yra šeši pagrindiniai tiekėjai, veikiantys namų ūkių rinkoje, didelių vartotojų sektoriuje veikia kitos įmonės; plg. 2007 m. vasario 26 d. Komisijos sprendimą 2007/141/EB, nustatantį, kad Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/17/EB dėl viešųjų pirkimų tvarkos vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose koordinavimo 30 straipsnio 1 dalis taikoma elektros energijos ir dujų tiekimui Anglijoje, Škotijoje ir Velse (OL L 62, 2007 3 1, p. 23), o Suomijoje ekonominių operacijų vykdytojų, veikiančių mažmeninės prekybos rinkoje, yra daugiau kaip 60, plg. pirmiau minėtą Sprendimą 2006/422/EB.

⁽²⁾ Techninis priedas, p. 45.

⁽³⁾ Techninis priedas, p. 67–68.

⁽⁴⁾ 2005 m. ataskaita, p. 9.

⁽⁵⁾ Techninis priedas, p. 17.

⁽⁶⁾ SEC(2006) 1709, 2007 1 10, dokumentas, pridėtas prie Komisijos komunikato Tarybai ir Europos Parlamentui „Dujų ir elektros vidaus rinkos perspektyvos. Įgyvendinimo ataskaita“, COM(2006) 841, galutinis. Toliau šie dokumentai atitinkamai – 2007 m. tarnybų dokumentas ir 2007 m. komunikatas.

⁽⁷⁾ 2007 m. tarnybų dokumentas, p. 158.

⁽⁸⁾ Techninis priedas, p. 124.

IV. Išvados

- (18) Atsižvelgiant į 8–17 konstatuojamosiose dalyse išnagrinėtus veiksnius, turėtų būti laikoma, kad Švedijoje laikomasi Direktyvos 2004/17/EB 30 straipsnio 1 dalyje nustatytos tiesioginės konkurencijos sąlygos elektros energijos gamybos ir pardavimo (didmeniniu ir mažmeniniu būdu) atžvilgiu.
- (19) Be to, kadangi pripažįstama, kad neribojamo patekimo į rinką sąlygos laikomasi, Direktyva 2004/17/EB neturėtų būti taikoma, kai perkantieji subjektai pasirašo sutartis, skirtas suteikti galimybę Švedijoje gaminti arba parduoti (didmeniniu arba mažmeniniu būdu) elektros energiją, bei kai jie rengia projektų konkursus siekiant vykdyti tokią veiklą Švedijoje.
- (20) Šis sprendimas pagrįstas teisine ir faktine padėtimi 2007 m. birželio–rugpjūčio mėn., dėl kurios išvados padarytos pagal informaciją, pateiktą Švedijos Karalystės, taip pat 2005 m. ataskaitoje ir jos techniniame priede, 2007 m. komunikate ir 2007 m. tarnybų dokumente ir Galutinėje ataskaitoje. Jį galima keisti, jeigu smarkiai pasi-

keitus teisei arba faktinei padėčiai nebebūtų tenkinamos Direktyvos 2004/17/EB 30 straipsnio 1 dalies taikymo sąlygos,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2004/17/EB netaikoma perkančiųjų subjektų sudarytoms sutartims, skirtoms joms suteikti galimybę gaminti arba parduoti elektros energiją Švedijoje.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Švedijos Karalystei.

Priimta Briuselyje, 2007 m. spalio 29 d.

Komisijos vardu
Charlie McCREEVY
Komisijos narys